



ΕΤΟΣ 55ον

25 Νοεμβρίου 2007

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 47 (2843)

## «ΟΥΚ ΕΝΙ ΑΡΣΕΝ ΚΑΙ ΘΗΛΥ»

Στό σημερινό αποστολικό ανάγνωσμα ο άπ. Παῦλος μᾶς δίνει μιά κορυφαία έκφραση τῆς χριστιανικῆς διδασκαλίας γιά τόν ἄνδρα καί τή γυναίκα. Ὑπογραμμίζει στήν πρὸς Γαλιάτας Ἐπιστολή του ὅτι «οὐκ ἐνι ἄρσεν καί θήλυ· πάντες γάρ ὑμεῖς εἶς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ». Δέν ὑπάρχει, γράφει ὁ οὐρανοβάμων θεῖος Παῦλος, διάκριση μεταξύ ἀνδρῶν καί γυναικῶν, διότι ὅλοι σας γίνετε ἕνας καινούριος ἄνθρωπος μέ τό νά ὁμοιάζετε πρὸς τόν Χριστό καί νά εἶστε ἐνωμένοι μαζί Του. «Εἶς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ». Εἴσαστε ἕνα μέ τόν Ἰησοῦ Χριστό. Ἡ παρουσία τοῦ Χριστοῦ εἶναι τό κλειδί τῆς ἐπίλυσης τοῦ ὅλου θέματος καί μάλιστα τοῦ λεγόμενου «φεμινισμού». Διότι Ἐκεῖνος μέ τή θεία διδασκαλία Του ἀλλήλα καί μέ τή στάση Του ἐξύψωσε καί τίμησε τή γυναίκα, καθόρισε τή θέση τῆς ἐναντι τοῦ ἀνδρός καί τό ρόλο τῆς.

### Ἡ θέση τῆς γυναίκας στήν ὀρθόδοξη Ἐκκλησία

Στό χῶρο τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἡ γυναίκα δέν ὑποτιμᾶται, οὔτε ὑποβιβάζεται. Ἡ παρουσία τῆς γυναίκας στό σῶμα τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἰσοτιμη μέ ἐκείνη τοῦ ἀνδρός, ὁμοειδῆς καί ἰσάζια. Ἄνδρας καί γυναίκα καί οἱ δύο ὡς μέλη τοῦ ἰδίου σώματος τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ἐνώνονται μεταξύ τους καί μαζί μέ τή θεία Κεφαλή τοῦ σώματος σέ μία «ἐν Χριστῷ» ζωή. Ὁ ἱ. Χρυσόστομος πολύ χαρακτηριστικά τονίζει: «Δέν πρέπει μόνο ὁ ἄνδρας νά λήγεται εἰκόνα Θεοῦ, ἀλλήλα καί ἡ γυναίκα. Διότι καί τῆς γυναίκας καί τοῦ ἀνδρός ὁ τύπος καί ὁ χαρακτήρας καί ἡ ὁμοίωση εἶναι μία». Μιλήμε, λοιπόν, μέσα στό χριστιανισμό γενικότερα γιά ὁμοτιμία ἀνδρός καί γυναικός, χωρίς αὐτό βέβαια νά σημαίνει ἰσοπέδωση.

Ἡ θέση τῆς γυναίκας στήν Ἐκκλησία ἔχει τήν ἀξία τῆς ἀπό τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο, πού προβλήθηκε μέσα στό ἔργο τῆς θείας οἰκονομίας ὡς ὁ τύπος τῆς Ἐκκλησίας μέ ἔκφραση τήν τυπολογική ἀναλογία Εὔας - Μαρίας. Ἡ Εὔα ἐκφράζει τήν ἐκπεσοῦσα ἀνθρωπότητα μέ τήν ἀνυπακοή τῆς στό θεῖο θέλημα, ἐνώ ἡ Θε-



## Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Γαλ. γ' 23 - δ' 5)

### Κληρονόμοι τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ

Ἀδελφοί, πρὸ τοῦ ἔλθειν τὴν πίστιν ὑπὸ νόμον ἐφρουρούμεθα συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι. Ὡστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστόν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν· ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως οὐκέτι ὑπὸ παιδαγωγόν ἔσμεν. Πάντες γὰρ υἱοὶ Θεοῦ ἐστέ διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· ὅσοι γὰρ εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθητε, Χριστόν ἐνεδύσασθε. Οὐκ ἐν Ἰουδαίῳ οὐδὲ Ἕλλην, οὐκ ἐν δούλῳ οὐδὲ ἐλεύθερῳ, οὐκ ἐν ἄρσεν καὶ θήλῃ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἰς ἔστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραὰμ σπέρμα ἐστέ καὶ κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι. Λέγω δέ, ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος νηπιὸς ἐστιν, οὐδὲν διαφέρει δούλου, κύριος πάντων ὢν, ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστὶ καὶ οἰκονόμους ἄχρι τῆς προθεσμίας τοῦ πατρὸς. Οὕτω καὶ ἡμεῖς, ὅτε ἤμεν νήπιοι, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἤμεν δεδουλωμένοι· ὅτε δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν.

στόκος παρίσταται ὡς ἡ ἀνακαίνιση τῆς ἀρχαίας πεσούσης ἀνθρωπότητας, ἡ ὁποία συντελέσθηκε μὲ τὴ σάρκωση τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ καὶ ἐμφανίζεται ὡς νέα ἀνθρωπότητα, ἡ «καινὴ ἐν Χριστῷ κτίσις». Γι' αὐτὸ καὶ ἀρχετυπικὴ εἰκόνα τῆς γυναίκας εἶναι τὸ πρόσωπο τῆς Θεοτόκου, καὶ ἀντιπροσωπευτικὸ τοῦ χαρίσματος τῆς εἶναι τὸ εἰδικὸ λειτούργημα τῆς γυναίκας, ἡ μητρότητα, ὁ ρόλος τῆς ὡς συνδημιουργὸς τοῦ Θεοῦ. Ὁ Κύριος μάλιστα μὲ τὴν παρουσία Του στό γάμο τῆς Κανᾶ ἐξύψωσε τὸν ἱερό σύνδεσμο τοῦ ἀνδρὸς καὶ τῆς γυναίκας στό ἱερό καὶ εὐλογημένο αὐτὸ Μυστήριον τοῦ γάμου, πού ὁ ἀπόστολος Παῦλος τόσο θεολογικότερα ἀνατρέπει στήν πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολή του στοὺς στίχους πού ἀκοῦμε κατὰ τὴν τέλεση τοῦ Μυστηρίου. Εἰδικότερα, ἡ συμβολὴ τῆς γυναίκας στό ἔργο τῆς ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας εἶναι σπουδαιότατη. Προικισμένη μὲ τὰ ἰδιαίτερα χαρίσματά της ἔρχεται ἀρωγὸς καὶ συμπαράστατος σέ πάρα πολλὰ ἔργα ἀγάπης, φιλιανθρωπίας, ιεραποστολῆς, κατηχήσεως καὶ διακονίας. Ἡ προσφορά τῆς ἀγάπης τῆς εἶναι πολὺτιμη. Τὸ χάρισμα αὐτὸ πού ἔχει ἡ χριστιανικὴ γυναίκα ἀξίζει πράγματι ἀκόμα περισσότερο νὰ τὸ ἀξιοποιήσει ὡς ἀληθινὴ «μαθήτρια» καὶ «μυροφόρος» Ἰησοῦ Χριστοῦ.

**Ἕνα ὑπόδειγμα: Ἡ Μεγαλομάρτυς Αἰκατερίνη.**

Πιστὴ, χριστιανὴ γυναίκα, ἀπὸ τὴν ἐλληνικότετη καὶ κοσμοπολίτικη Ἀλεξάνδρεια τῆς Αἰγύπτου στά τέλη τοῦ 3ου αἰώνα μ.Χ., ἀνώτερη σέ ἀρετὲς καὶ σοφία, στάθηκε καὶ ἡ ἑορταζόμενη σήμερα ἁγία Αἰκατερίνη. Πρὸς τιμὴ της, μάλιστα, ἀναγιγνώσκεται αὐτὸ τὸ ἀποστολικὸ ἀνάγνωσμα. Τὰ στολίδια τῆς ἦταν ἡ παιδεία, ἡ ἀγνότητα καὶ ἡ ὁμολογία τῆς πίστεως τῆς πρὸς τὸν Χριστό. Καὶ στήν

## Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, προτοῦ ἔλθῃ ἡ πίστις, ἐφρουρούμεθα κλεισμένοι κάτω ἀπό τόν νόμον, μέχρι οὗτος ἀποκαλυφθῇ ἡ πίστις. Ὡστε ὁ νόμος ἦτο παιδαγωγός μας ἕως οὗτος ἔλθῃ ὁ Χριστός, διὰ νά δικαιωθοῦμε διὰ τῆς πίστεως. Τώρα δέ, πού ἤλθεν ἡ πίστις, δέν εἴμεθα πλέον ὑπό παιδαγωγόν, διότι διὰ τῆς πίστεως εἶσθε ὅλοι υἱοί Θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, διότι ὅσοι ἐβαπτισθήκατε εἰς τόν Χριστόν, ἔχετε ἐνδυθῆ τόν Χριστόν. Δέν ὑπάρχει Ἰουδαῖος οὔτε Ἕλληνας, δέν ὑπάρχει δούλος οὔτε ἐλεύθερος, δέν ὑπάρχει ἄρρενας καί θῆλυ, διότι ὅλοι σεις εἶσθε ἕνας ἄνθρωπος ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ἐάν δέ εἶσθε τοῦ Χριστοῦ, ἄρα εἶσθε ἀπόγονοι τοῦ Ἀβραάμ, καί κληρονόμοι βάσει ὑποσχέσεως. Ἐκεῖνο πού ἐννοῶ εἶναι ὅτι, ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος εἶναι ἀνήλικος, δέν διαφέρει καθόλου ἀπό τόν δούλον, ἄν καί εἶναι κύριος ὅλης τῆς περιουσίας, ἀλλά εἶναι ὑπό τήν ἐξουσίαν ἐπιτρόπων καί διαχειριστῶν μέχρι τῆς προθεσμίας, τήν ὁποίαν ὤρισε ὁ πατέρας. Ἔτσι καί ἡμεῖς, ὅταν ἤμασταν ἀνήλικοι, ἤμασταν ὑποδουλωμένοι κάτω ἀπό τά στοιχεῖα τοῦ κόσμου. Ὅταν ὁμως συμπληρώθηκε ὁ χρόνος, τότε ἔστειλε ὁ Θεός τόν Υἱόν του, ὁ ὁποῖος ἐγεννήθηκε ἀπό γυναίκα καί διετέλεσε ὑπό τόν νόμον, διὰ νά ἐξαγοράσῃ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἦσαν δούλοι κάτω ἀπό τόν νόμον, διὰ νά πάρωμεν τήν υιοθεσίαν.

*(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).*

ἐποχή μας, πού μερικές φορές ἐξευτελίζεται ἡ γυναίκα, ἡ ἀγία καί ἡ πάνσοφος Αἰκατερίνη μπορεῖ νά σταθεῖ ὡς πρότυπο ἐνάρετου βίου, αὐτό πού εἶναι τό ὁμορφο κόσμημα, τό τιμητικό γιά κάθε χριστιανή γυναίκα.

Ἀρχιμ. Χ. Π.

### ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ: Δραγατσάνιου 2, Πλατ. Κλαυθμῶνος, Τ.Κ. 105 59, Τηλ. 210-3310.977, 210-3228.637 (καί Fax), Θεολογική Σχολή Ἀθηνῶν (Ε.Κ.Π.Α) Πανεπιστημιόπολη-Ζωγράφου, Τηλ. 210-7275.853, Κεντρική διάθεση, Ἰασιῶν 1, Τ.Κ. 115 21, Τηλ. 210-7272.381, Fax 210-7272380.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ἐθνικῆς Ἀμύνης 9α καί Τσιμισκῆ, Τ.Κ. 546 21, Τηλ. 2310-275.126, Fax 2310-278.559.

ΠΑΤΡΑ: Ρ.Φεραίου 143 καί Φιλοποίμενος 24, Τ.Κ. 262 21, Τηλ. καί Fax 2610-223.110.

25 Νοεμβρίου 2007: ΚΥΡΙΑΚΗ Π' ΛΟΥΚΑ

Ἀπόδοσις τῆς ἐορτῆς τῶν Εἰσοδίων· Αἰκατερίνης τῆς μεγαλομάρτυρος καί πανσόφου († 313),  
Μερκουρίου μεγαλομάρτυρος († γ' αἰ.).

Ἦχος: α' – Ἐωθινόν: Δ' – Ἀπόστολος: Γαλ. γ' 23-δ' 5 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιν' 18-27.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 2 Δεκεμβρίου, ΙΔ' Λουκά.

Ἀπόστολος: Ἐφεσ. ς' 10-17 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιν' 35-43.

## «ΕΝ» ΑΛΛΑ ΟΧΙ «ΕΚ»

Συχνά στο Ευαγγέλιο ο Χριστός μᾶς τονίζει πώς μολονότι ζοῦμε «ἐν τῷ κόσμῳ», δέν εἴμαστε «ἐκ τοῦ κόσμου». Τί σημαίνει αὐτό; Σίγουρα ἡ μικρή αὐτή λεκτική διαφορά τοῦ «ἐν» καί τοῦ «ἐκ», συνεπάγεται τεράστια διαφορά ἡθους, φρονήματος καί ζωῆς· ναι, ἀλλά πού συγκεκριμένα ἐντοπίζεται αὐτή ἡ διαφορά; Τί εἶναι αὐτό πού κάνει τήν Ἐκκλησία νά ξεχωρίζει ἀπό τόν «κόσμο»; Ποιά ἡ ποιότητα τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ φρονήματος καί ποιά αὐτή τοῦ κοσμοικοῦ;

Πολλά θά εἶχε κανεῖς νά ἀπαντήσῃ στά παραπάνω ἐρωτήματα, μά ὅσα καί νά ἔλεγε θά ἦταν ἐλλιπή! Κι αὐτό γιατί τά ἴδια τά ἐρωτήματα εἶναι ἄστοχα: ἀναζητοῦν τή διαφορά στό «τί» – σέ ἀπόψεις, στάσεις, συμπεριφορές, φρονήματα καί ἡθῃ. Ὅμως ὅλα αὐτά εἶναι ἀνούσια χωρῖς τό ἓνα πού προηγεῖται αὐτῶν καί τούς δίνει τήν ἀξία· χωρῖς τό ἓνα πού χωρίζει τόν κόσμο καί τήν ἱστορία στά δύο, δίνει ἄλλο νόημα σέ καθετί καί ζωοποιεῖ τά σύμπαντα: τό πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

«Ἐν τῷ κόσμῳ» εἶναι ἡ Ἐκκλησία, γιατί «ἐν τῷ κόσμῳ» ὑπῆρξε σωματικῶς κι Ἐκεῖνος. «Ἄλλ' οὐκ ἐκ τοῦ κόσμου» εἶναι ἡ Ἐκκλησία, γιατί ὁ Ἰησοῦς τήν προέκτισε μέ τή χάρη τῆς τριαδικῆς κοινωνίας.



**Ἀκοῦστε στό Ραδιοφωνικό Σταθμό τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος**

**«ΠΡΟΣΩΠΟ ΜΕ ΠΡΟΣΩΠΟ»**

**Μέ τόν Κώστα Παπᾶ καί τόν Βασίλη Σπυρόπουλο**

**Ἀπό Δευτέρα ἕως Παρασκευῆ 12.00 – 13.00 μ.μ.**

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΠΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὁμιλεῖ. 2) Κάθε Δευτέρα καί ὥρα 4.30 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στόν Ἱ. Προσκυνηματικό Ναό Ἁγίας Βαρβάρας στόν ὁμώνυμο Δῆμο Ἀττικῆς. Προηγεῖται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καί ὁμιλεῖ ἓνας ἀπό τούς Ἐφημέριους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδόσις - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίαιωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

**Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: [www.apostoliki-diakonia.gr](http://www.apostoliki-diakonia.gr)**

Οἱ «**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ**» τῶν φοιτητῶν τοῦ Θεολογικοῦ Οἰκτροφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας στό Διαδίκτυο: [www.apostoliki-diakonia.gr/gr\\_main/profile/oikotrofeion.htm](http://www.apostoliki-diakonia.gr/gr_main/profile/oikotrofeion.htm)